

Fødevareministeriet
NaturErhvervstyrelsen
Nyropsvej 30
1780 København V
landbrugsloven@naturerhverv.dk

Rødovre, den 8. august 2013

Vedr.: Høring over forslag til ændring af Lov om mark- og vejfred

Fødevareministeriet, NaturErhvervstyrelsen har den 10. juni 2013 sendt udkast til ændring af Lov om mark- og vejfred i høring.

Forslaget har angiveligt primært til formål at fjerne bestemmelserne omkring hunde i loven og overføre disse til hundeloven, fjerne muligheden for at nedskyde eller aflive omstrejfende hunde, katte og tamkaniner, fjerne reglerne om retten til optagelsespenge samt give mulighed for at give dyreejere, hvis dyr er til gene en bøde, uden at dyret først er indfanget.

Inden vi kommenterer på lovforslagets enkelte punkter, vil Danmarks Jægerforbund give følgende indledende bemærkninger:

I lovforslaget er hunde taget ud af loven, og det anføres i følgebrevet, at et forslag til ændring af hundeloven vil blive sendt i høring ultimo august 2013. Selvom ændringsforslaget endnu ikke er kendt, nævnes det alligevel, at det ikke skal være tilladt at nedskyde omstrejfende hunde samt at politiet - evt. ved hjælp af en tredjepart (f.eks. en dyreværnsorganisation) - skal optage og internere hunde, der strejfer på privat grund, ligesom hundens ejer skal betale omkostningerne ved interneringen. Det er i sagens natur vanskeligt at forholde sig til et lovforslag, der endnu ikke er fremsat, og vi vil derfor afvente fremsættelsen af lovforslaget, inden vi kommenterer dette. Men Jægerforbundet skal allerede nu tage forbehold for dele af indholdet. Således skal vi henvise til den skrivelse af 15. juni, som Danmarks civile Hundeførerforening, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Skovforening, Dansk Kennel Klub, Friluftsrådet, Landbrug & Fødevarer samt Danmarks Jægerforbund sendte til Fødevareminister Mette Gjernskov i den anledning (bilag til dette høringssvar).

Hvad angår det konkrete lovforslag, fremgår det dels af høringsbrevet og dels af bemærkninger til forslaget, at det er baseret på en række fejlagtige og misforståede fortolkninger af gældende lovgivning og manglende viden om faktuelle forhold. Således henvises der flere steder i bemærkningerne til lovforslaget til bestemmelser i Jagtloven, men Jagtloven forholder sig alene til vildt (defineret i Jagtloven), og da Lov om mark- og vejfred alene forholder sig til husdyr (defineret i Lov om mark- og vejfred), har de to ting intet med hinanden at gøre. Den eneste reelle sammenhæng er, at hvis omstrejfende dyr skal skydes, kræves det naturligvis at den, der skyder, lovligt kan erhverve, besidde, bære og anvende skydevåben, hvilket man bliver bemyndiget til via erhvervelsen af et jagttegn. Samtidig er man jo så i øvrigt også uddannet i brugen af våbnene og i aflivningen af dyr.

Desuden henvises til bekendtgørelsen om indfangning og aflivning af herreløse katte. Disse er heller ikke omfattet af loven om mark- og vejfred, så selvom det er korrekt, at herreløse katte

som hovedregel kun må indfanges og aflives under medvirken af en dyrlæge og efter anmodning fra kommunen, er også denne bekendtgørelse sagen uvedkommende.

Dette stemmer i øvrigt godt overens med, at forslaget ikke forholder sig til de herreløse katte (og forvildede tamduer). Disse er ifølge en skrivelse af 12. april 1997 fra Justitsministeriet til Danmarks Jægerforbund ikke omfattet af mark- og vejfredsloven. Danmarks Jægerforbund antager derfor, at herreløse katte også fremover lovligt kan nedskydes under visse forudsætninger jævnfør ovennævnte skrivelse, der siger: *"Det er på den baggrund Justitsministeriet opfattelse, at nedskydning af vildtlevende/herreløse katte - dvs. katte, der ikke er omfattet af mark- og vejfredsloven - lovligt kan foretages af personer med jagttegn på områder, hvor vedkommende har ret til at anvende skydevåben, når der ikke er tale om forudgående indfangning, og når nedskydningen sker på en dyreværns-mæssig forsvarlig måde,..."*. En kopi af Justitsministeriets skrivelse er afleveret direkte til NaturErhvervstyrelsen ved et møde den 8. juli 2013.

Desuden dokumenterer høringsbrev og bemærkninger en manglende viden på en lang række områder, f.eks. nævnes, at loven omfatter pelsdyr opdrættet i fangenskab uanset, at disse bliver vildt; i lovens forstand, to måneder efter de er undsluppet menneskelig varetægt. Andre eksempler er, at sumpbævere og chinchillaer betegnes som *"købdædende pelsdyr"*, der henvises til opdræt af rådyr (det er forbudt!), samt kaniner, der må skydes eller aflives *"når de angriber, eller der er overhængende fare for, at de angriber personer eller gods"*!

Dertil kommer postulater om, at det er kattes natur at strejfe (men åbenbart ikke hundes), og at katte ikke er til fare, men blot til irritation, uagtet at katte er effektive rovdyr, som ikke er naturligt hjemmehørende i den danske natur, uanset om der er tale om ejerkatte eller herreløse katte.

Endelig nævnes det, at ændringsforslaget ikke forventes at medføre økonomiske omkostninger for det offentlige, hvilket er i skærende modstrid med forslaget om, at det er politiet, der skal foretage indfangning m.v. af de omstrejfende husdyr, med mindre man da allerede nu er bevidst om, at politiet ikke agter at bruge ressourcer på opgaven.

Til de enkelte punkter i lovforslaget har Danmarks Jægerforbund følgende bemærkninger:

Ad pkt. 1: Det giver ikke umiddelbart anledning til bemærkninger, at hunde tages ud af loven og flyttes over i Hundeloven, men som nævnt i de indledende bemærkninger med det forbehold, at det også fremover i visse situationer skal være tilladt at nedskyde omstrejfende hunde.

Ad pkt. 3, 4, 5, 6, 7 og 8: Her fjernes retten til, at optageren af fremmede husdyr kan få godtgørelse for fodring og pasning. Det anføres, at årsagen er, at bestemmelsen sjældent bruges, og at de beløb, der skal betales, er ude af trit med virkeligheden. Det er imidlertid ikke rimeligt, at det er den forurettede, på hvis ejendom dyret uberettiget strejfer, der både skal have besværet med at indfange dyret og betale regningen for, at dyreejere ikke holder deres dyr hjemme. I lighed med princippet i miljølovgivningen om, at det er forurenere, der betaler, skal det også her være sådan, at det er lovovertræderen (dyreejeren), der skal bære omkostningerne ved, at hans dyr ikke holdes hjemme. **Bestemmelsen om betaling af optagelsespenge bør derfor fastholdes, og beløbene bør justeres, så de svarer til de faktiske udgifter ved at fodre og passe dyrene.**

Ad pkt. 9: Her indføres en bestemmelse om, at kun ejere af husdyr, *"der er til væsentlig gene"* kan straffes for ufred, uden at det i øvrigt er defineret, hvad *"væsentlig gene"* betyder.

Afhængig af, hvilken dyreart, der er tale om, kan generne variere meget fra de rent bagatelagtige til de meget alvorlige. Men det må forventes, at der vil være meget stor forskel på, hvad dyreejeren og den forurettede føler er væsentlige gener. Er det f.eks. væsentlige gener, når katte besørger i børnenes sandkasse, ridser ens bil, tiltvinger sig parringer med ens egne katte, tømmer villahaverne for fugleunger, spreder parasitter og smitte etc.?

Det er i modstrid med lovens egen formålsparagraf (§1) at fritage ejerne for straf, når der jf. 1, stk.1 står. ”*Enhver er pligtig til på alle årets tider at holde sine husdyr på sit eget*”. Samtidig kan man i bemærkninger til lovforslaget se, at f.eks. katte og kaniner normalt ikke er til fare, men kun til irritation. Det betyder, at ejerne af disse dyr straffrit kan overtræde loven. Det er ikke mindre besynderligt, når man ved, at katte er (ikke hjemmehørende) rovdyr, og at både katte og kaniner kan overføre smitte og parasitter til mennesker og husdyr.

Samtidig fjernes kravet om, at dyrene skal være forsøgt optaget, før ejeren kan straffes. Således kan ejeren straffes uden at dyret er optaget. Det skulle angiveligt være for at opnå en præventiv effekt, så dyreejerne holder deres dyr hjemme. Men for dyr, som det kan være vaskeligt at fastslå ejerne til, grundet manglende mærkning (f.eks. langt hovedparten af katte og kaniner), vil forslaget imidlertid få den direkte modsatte effekt. Det vil jo i praksis være umuligt at løfte bevisbyrden overfor de ejere, hvis dyr strejfer. Det er næsten umuligt at fange en omstrejfende kat, så ejeren kan jo blot benægte, at det er hans dyr, der blev observeret på fremmed ejendom, eller helt nægte, at han overhovedet har et ejerforhold til dyret. Det virker ekstra bizart, at det i bemærkningerne nævnes, at baggrunden er et ønske om at sikre et yderligere incitament til *hundeejere* om at udvise større ansvarlighed og sørge for, at deres dyr ikke strejfer, mens det samme åbenbart ikke *gør sig gældende for katteejere!*

Ad pkt. 10: Her er indføjet en bestemmelse om, at den optagelsesberettigede ikke er erstatningsansvarlig, hvis et dyr under optagelsen *undtagelsesvis* kommer til skade eller omkommer. Her er tale om en hensigtserklæring og et slag i luften, idet et dyr jo forhåbentlig ikke skal optages gentagne gange, så hvordan kan man da vide, om det er en undtagelse, hvis dyret kommer til skade første gang, det optages? Ændringen er overflødig, da det allerede af den efterfølgende tekst fremgår at nedskydning m.v. kun må ske efter nærmere angivne bestemmelser.

Desuden er der indføjet en bestemmelse om, at katte og tamkaniner ikke må nedskydes eller dræbes, med mindre, de angriber husdyr eller frembyder nærliggende fare for person eller ejendom. Denne ændring er helt uacceptabel, idet det herved bliver umuligt at forsvare sin ejendom imod omstrejfende katte (og kaniner) i de tilfælde, hvor dyreejeren ikke *vil* holde sine dyr hjemme. Som nævnt ovenfor, giver det ingen mening at true med bøder, da man stort set aldrig vil kunne følge op på truslen. Bestemmelsen harmonerer heller ikke med de store anstrengelser man gør, for at sikre bedre vilkår for det trængte markvildt, når man implicit tillader ejerne af et rovdyr som katten at lade deres dyr færdes frit i naturen.

I 2004 vurderede Fødevarerministeriet i spørgsmålet om, hvorvidt muligheden for nedskydning af katte skulle tages ud af loven om mark- og vejfred, at de gældende bestemmelser ikke gav problemer af et omfang, der nødvendiggjorde en lovændring. Danmarks Jægerforbund må derfor stille spørgsmålet: Hvad er forandret, der gør, at det nu er nødvendigt at ændre loven?

Afslutningsvis skal vi på kraftigste pointere, at Danmarks Jægerforbund absolut ikke har noget ønske om at nedskyde andres kæledyr, og at det kun er som den yderste konsekvens, når dyreejere gentagne gange har vist, at de ikke vil respektere loven, at nedskydning kan komme på tale. Det er netop tilfældet, som loven er i dag, hvor der er en række betingelser, som skal opfyldes, før nedskydning kan blive aktuelt (og der er således i disse tilfælde ikke tale om selvtægt, som det ellers flere steder i bemærkninger til lovforslaget antydes). Men der eksisterer et behov for at kunne agere i forhold til uansvarlige dyreejere, idet alene truslen om nedskydning har en betydelig præventiv effekt, som truslen om bøder har vist sig ikke at have.

Danmarks Jægerforbund kan derfor *ikke støtte lovforslaget, men skal i stedet anbefale, at loven om mark- og vejfred fastholdes i sin nuværende form*, dog med muligheden for at bestemmelserne vedrørende hunde tages ud og flyttes over i hundeloven.

Med venlig hilsen
Danmarks Jægerforbund

Claus Lind Christensen
Formand